

Dosarul nr. 3ra-768/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (S. Stratan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Mariana Baleca, Zinaida Musteața, Emilia Stoica, Serghei Dragan, reprezentați de avocatul Eugeniu Musteață,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Mariana Baleca, Zinaida Musteața, Emilia Stoica, Serghei Dragan împotriva Direcției Generale economie, reforme și relații patrimoniale, Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău, Ministerului Apărării, Departamentului dotări a Ministerului Apărării și Comisiei Locative a Armatei Naționale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea de a emite acte administrative,

împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Mariana Baleca, Zinaida Musteața, Emilia Stoica, Serghei Dragan, reprezentați de avocatul Eugeniu Musteață și a fost menținută hotărârea din 23 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 05 iulie 2016 Mariana Baleca, Zinaida Musteața, Emilia Stoica, Serghei Dragan, reprezentați de avocatul Eugeniu Musteață au depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Privatizare a Fondului de Locuințe, Comisiei Municipale de privatizare a fondului de locuințe, Direcției Generale economie, reforme și relații patrimoniale, Consiliului municipal Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău prin care au solicitat anularea refuzului Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale din 24 iunie 2016, prin care a fost respinsă privatizarea apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Baleca Mariana; apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Musteața Zinaida; apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Stoica Emilia și apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantului Dragan Serghei.

La fel, au solicitat reclamanții obligarea pârâților la emiterea hotărârilor cu privire la acceptarea privatizării apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Baleca Mariana; apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx,

reclamantei Musteața Zinaida; apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Stoica Emilia și apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantului Dragan Serghei.

Totodată, au solicitat și obligarea părților la stabilirea costului locuințelor, care anterior au fost solicitate de a fi privatizate și pregătirea proiectului contractului de vânzare-cumpărare a locuințelor, pregătirea actului de transmitere-primire a locuințelor în proprietate privată a reclamanților, înștiințarea proprietarilor locuințelor despre posibila dată a încheierii contractului.

În final, au solicitat reclamanții încasarea din contul părților, în beneficiul reclamanților a cheltuielilor de judecată suportate.

La data de 17 mai 2018, coreclamanții Baleca Mariana, Musteața Zinaida, Stoica Emilia, Dragan Serghei, au depus o cerere de concretizare, prin care în proces au fost atrași în calitate de copârți Ministerul Apărării, Departamentul dotări al Ministerului Apărării și Comisia locativă a Armatei Naționale.

Prin cererea de concretizare, au solicitat anularea răspunsului Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale din 24 iunie 2016, prin care a fost respinsă privatizarea apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Baleca Mariana, apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat xxxxx, reclamantei Musteața Zinaida, apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Stoica Emilia și apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantului Dragan Serghei, anularea deciziei nr. 5/5 din 20 iulie 2017 a Comisiei Locative a Armatei Naționale, în partea în care s-a anulat decizia Comisiei locative nr. 3 din 26 decembrie 2011 privind dreptul de privatizare a spațiilor locative deținute de către locatarii din str. xxxxx precum și anularea acceptului la privatizare a locuințelor deținute de către reclamanți.

Totodată, au solicitat obligarea părților Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău de a emite o hotărâre cu privire la acceptarea privatizării apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat xxxxx, reclamantei Baleca Mariana; apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Musteața Zinaida; apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Stoica Emilia și apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantului Dragan Serghei.

De asemenea, au solicitat și obligarea părților Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău să stabilească costul locuințelor solicitate a fi privatizate; să pregătească proiectul de contract de vânzare-cumpărare a locuințelor; să pregătească actul de transmitere-primire a locuințelor în proprietate privată a reclamanților și să înștiințeze proprietarii locuințelor despre posibila dată a încheierii contractului. În final, au solicitat, încasarea de la părți, în beneficiul reclamanților, a cheltuielilor de judecată suportate.

În motivarea acțiunii au indicat că Baleca Mariana, a primit dreptul de folosință asupra apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx prin intermediul ordinului

de repartiție nr. 27 din 20 octombrie 2010, eliberat de către Direcția cazare, construcții și evidență a Departamentului dotări al Ministerului Apărării.

La fel, reclamanta Zinaida Musteața a primit dreptul de folosință asupra apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, prin intermediul ordinului de repartiție nr. 3 din 31 mai 2005, eliberat de către Direcția cazare, construcții și evidență a Departamentului dotări al Ministerului Apărării.

Reclamanta Stoica Emilia, a primit dreptul de folosință asupra apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, în baza ordinului de repartiție nr. 19 din 14 ianuarie 2011, eliberat de către Direcția cazare, construcții și evidență a Departamentului dotări al Ministerului Apărării.

Reclamantul Dragan Serghei, a primit dreptul de folosință asupra apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, în baza ordinului de repartiție nr. 48 din 11 iulie 2013, eliberat de către Direcția cazare, construcții și evidență a Departamentului dotări al Ministerului Apărării.

A menționat că, prin Procesul-verbal nr. 3 din 26 decembrie 2011 al Comisiei locative a Armatei Naționale, a fost acordat dreptul de privatizare a căminelor situate inclusiv pe adresa xxxxx.

Ulterior, coreclamanții s-au adresat Departamentului dotări al Ministerului Apărării, iar prin scrisorile din 24 mai 2015, 17 august 2015, 05 mai 2015, coreclamanții au fost informați că li se acceptă privatizarea. Au afirmat că, astfel, la data de 05 noiembrie 2015, coreclamanții au depus la Comisia privatizare a fondului de locuințe dosarele cu actele necesare pentru privatizarea locuințelor, însă nu au primit nici un răspuns. Astfel, aceștia s-au adresat cu o cerere către Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale; Direcția privatizare fondului locativ; Comisia municipală privatizare a fondului de locuințe și Consiliul municipal Chișinău, prin care au solicitat examinarea în regim prioritar a dosarelor de privatizare, stabilirea costului locuințelor și adoptarea unei decizii.

Ulterior, la data de 11 martie 2016, prin scrisoarea nr. 07-06/196, Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău, au informat reclamanții cu privire la faptul că procedura de privatizare a fost suspendată până la reconfirmarea acordului de privatizare. Au susținut că, la data de 22 aprilie 2016, coreclamanții, nefiind de acord cu răspunsul anterior, au înaintat o cerere prealabilă, prin care au solicitat anularea deciziei de suspendare a procedurii de privatizare și emiterea hotărârii de acceptare a privatizării cu efectuarea procedurilor ulterioare.

În final, au indicat că, reclamanților le-a fost înmănat răspunsul șefului adjunct al Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale, prin care li s-a comunicat refuzul în admiterea cererilor cu privire la privatizare, deoarece gestionarul imobilelor nu este de acord cu privire la privatizarea lor.

Astfel, în cererea de chemare în judecată au indicat că refuzul Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale din 24 iunie 2016, este unul neîntemeiat, nefondat și ilegal.

Prin hotărârea din 23 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Baleca Mariana, Musteața Zinaida, Stoica Emilia, Dragan Serghei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La data de 24 august 2018, Baleca Mariana, Musteața Zinaida, Stoica Emilia, Dragan Serghei, reprezentați de avocatul Musteață Eugeniu, au declarat apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 23 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Mariana Baleca, Zinaida Musteața, Emilia Stoica, Serghei Dragan, reprezentați de avocatul Eugeniu Musteață și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziei sale, instanța de apel a stabilit că, la 31 mai 2005, reclamanta Zinaida Musteața, în baza ordinului de repartitie nr. 3, eliberat de către Direcția cazare, construcții și evidență a Departamentului dotări al Ministerului Apărării, a dobândit dreptul de folosință asupra apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx (f.d. 157, vol.I).

În temeiul ordinului de repartitie nr. 19 din 14 ianuarie 2011, eliberat de către Direcția cazare, construcții și evidență a Departamentului dotări al Ministerului Apărării, reclamanta Stoica Emilia, a dobândit dreptul de folosință asupra apartamentului nr. 9, de xxxxx (f.d. 160, vol.I).

La data de 20 octombrie 2010, în baza ordinului de repartitie nr. 27, eliberat de Direcția cazare, construcții și evidență a Departamentului dotări al Ministerului Apărării, reclamanta Baleca Mariana, a dobândit dreptul de folosință asupra apartamentului nr. 9 xxxxx (f.d. 163, vol.1). Iar, la data de 11 iulie 2013, în temeiul ordinului de repartitie nr. 48, eliberat de către Direcția cazare, construcții și evidență a Departamentului dotări al Ministerului Apărării, reclamantul Dragan Sergiu, a dobândit dreptul de folosință asupra apartamentului nr. xxxxx (f.d. 166, vol.1).

La data de 26 decembrie 2011, prin decizia Comisiei Locative a Armatei Naționale, a fost acordat dreptul de privatizare a apartamentelor situate pe xxxxx, din fondul departamental al Ministerului Apărării (f.d.12, vol.1). Ulterior, prin hotărârea nr. 428 din 31 decembrie 2015 a Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ, a fost suspendată privatizarea locuințelor sus-numite până la reconfirmarea acordului privatizării apartamentelor (f.d.7, vol.7).

Instanța de apel a reținut că, la data de 02 martie 2016, reclamantii Baleca Mariana, Zinaida Musteața, Stoica Emilia, Dragan Serghei au depus o cerere către Direcția Privatizare a Fondului de Locuințe și Comisia Municipală de Privatizare a Fondului de Locuințe, prin care au solicitat adoptarea unei hotărâri de aprobare a privatizării și a perfectării contractelor de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuințelor proprietate privată pe numele subsemnaților și membrilor familiilor acestora (f.d. 6, vol.1).

La data de 11 martie 2016, Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, prin scrisoarea nr. 07-06/196, a informat reclamantii că, potrivit hotărârii nr. 428 din 31 decembrie 2015 a Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ, procesul de privatizare a locuințelor a fost suspendat (f.d. 7, vol.1).

La data de 22 aprilie 2016, reclamantii Baleca Mariana, Zinaida Musteața, Stoica Emilia, Dragan Serghei, au remis în adresa Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău, Direcției Privatizare a Fondului de Locuințe și Comisiei Municipale de Privatizare a Fondului de Locuințe, o cerere prealabilă, prin care au solicitat anularea procedurii de suspendare a privatizării locuințelor; finalizarea examinării în cadrul Comisiei municipale de privatizare a locuințelor a dosarelor de privatizare: nr. 3785, 3786, nr. 3787, nr. 3788, care au fost depuse de reclamanti; stabilirea costului locuințelor reclamanților și perfectarea contractelor de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuințelor în proprietate privată pe numele reclamanților (f.d. 8-10, vol.I).

La data de 24 iunie 2016, Direcția generală, economie, reforme și relații patrimoniale a remis în adresa reclamanților o scrisoare, prin care a le-a fost adus la cunoștință că Ministerul Apărării, gestionarul imobilelor din xxxxx nu este de acord cu privatizarea apartamentelor (f.d. 11, vol.I).

La caz, Colegiul instanței de apel a atestat că, obiectul litigiului dat este refuzul Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale din 24 iunie 2016, prin care a fost respinsă privatizarea apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Baleca Mariana; apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Musteața Zinaida; apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Stoica Emilia și apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantului Dragan Serghei, obligarea părților la emiterea hotărârilor cu privire la acceptarea privatizării apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Baleca Mariana; apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Musteața Zinaida; apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Stoica Emilia și apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantului Dragan Serghei, obligarea părților la stabilirea costului locuințelor, care anterior au fost solicitate de a fi privatizate și pregătirea proiectului contractului de vânzare-cumpărare a locuințelor, pregătirea actului de transmitere-primire a locuințelor în proprietate privată a reclamanților, înștiințarea proprietarilor locuințelor despre posibila dată a încheierii contractului, anularea deciziei nr. 5/5 din 20 iulie 2017 a Comisiei Locative a Armatei Naționale, în partea în care s-a anulat decizia Comisiei locative nr. 3 din 26 decembrie 2011 privind dreptul de privatizare a spațiilor locative deținute de către locatarii din xxxxx precum și anularea acceptului la privatizare a locuințelor deținute de către reclamanți.

Succesiv, instanța de apel a apreciat critic argumentele apelanților/reclamanți invocate în cererea de apel precum că instanța de fond a aplicat prevederile Legii cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015, deși nu urmau a fi aplicate, or procedura de privatizare a fost inițiată prin înaintarea cererii în acest sens, la 05.11.2015, iar Legea cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015 a intrat în vigoare la 29.11.2015, adică după data depunerii cererii de privatizare, urmând a fi aplicată legea în vigoare la data înaintării cererii.

Astfel, aplicând prevederile art.6 alin.(1), (2), (3) Cod civil, instanța de apel a conchis că în speță instanța de fond în just a aplicat la examinarea litigiului prevederile

Legii cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015, or norma de drept enunțată prevede expres că Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare, iar de la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

Mai mult, instanța de apel a reținut prevederile art. 4 din Legea cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015, care stipulează că, noțiunea de locuință de serviciu reprezintă, locuință acordată în locațiune, în condițiile legii, unor categorii de persoane pe perioada exercitării de către acestea a atribuțiilor funcționale, și prin urmare, a considerat drept neîntemeiate argumentele din cererea de apel vizavi de faptul că locuințele enunțate nu cad sub incidența noțiunii de locuință de serviciu, or reclamantii au primit în folosință apartamentele în cauză, aflându-se la serviciu în cadrul Ministerului Apărării, fapt confirmat de către reprezentantul reclamantilor în cadrul ședinței de judecată din 23 august 2018 (f.d. 194, vol.1).

Sub acest aspect, Colegiul instanței de apel aplicând prevederile art. 21 alin. (1), (7) și 25 alin. (3) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015 și art. 5 alin. (2) din Legea privatizării fondului de locuințe, modificat prin Legea nr. 278 din 07 decembrie 2012 a reținut că nu pot fi vândute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată locuințele de serviciu.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul invocat în cererea de apel, precum că, acordul de privatizare a locuinței, a fost exteriorizat de către gestionarul bunului, inițial, prin emiterea ordinelor de repartitie, ulterior prin Procesul-verbal nr.3 din 26 decembrie 2011 al Comisiei locative a Armatei Naționale, iar înainte de depunerea cererilor de privatizare, acordul a fost reconfirmat prin înscrisurile Departamentului dotări al Ministerului Apărării din 24 mai 2015, 17 august 2015, 17 august 2015 și 05 octombrie 2015.

În acest sens instanța de apel a constatat că, la data de 20 iulie 2017, a fost emisă Decizia nr. 5/5 a Comisiei Locative a Armatei Naționale, prin care a fost anulată Decizia Comisiei Locative nr. 3 din 26 decembrie 2011. Corespunzător, în circumstanțele enunțate, Colegiul civil a instanței de apel a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a pretențiilor cu privire la anularea refuzului Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale din 24 iunie 2016, prin care a fost respinsă privatizarea apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Baleca Mariana; apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Musteața Zinaida; apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Stoica Emilia și apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantului Dragan Serghei și a Deciziei nr. 5/5 a Comisiei Locative a Armatei Naționale, ca neîntemeiate.

Subsecvent, a constatat instanța de apel lipsa temeiului de a privatiza locuințele solicitate, și prin urmare instanța de fond corect a respins pretențiile conexe cu privire la obligarea pârâtului Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău de a emite o hotărâre cu privire la acceptarea privatizării apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Baleca Mariana, apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Musteața Zinaida, apartamentului nr. 9 din blocul locativ situat în xxxxx,

reclamantei Stoica Emilia și apartamentului nr. 6 din blocul locativ situat în xxxxx, reclamantei Dragan Serghei și pretenția cu privire la obligarea pârâților Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău să stabilească costul locuințelor solicitate a fi privatizate și pregătirea proiectului de contract de vânzare-cumpărare a locuințelor, să pregătească actul de transmitere-primire a locuințelor în proprietate privată a reclamanților și să înștiințeze proprietarii locuințelor despre posibila dată a încheierii contractului.

Totodată, a considerat instanța de apel că prima instanță just a respins și pretenția cu privire la anularea Deciziei nr. 5/5 din 20 iulie 2017 a Comisiei Locative a Armatei Naționale, în partea în care s-a anulat decizia Comisiei locative nr. 3 din 26 decembrie 2011 privind dreptul de privatizare a spațiilor locative deținute de către locatarii din xxxxx precum și anularea acceptului la privatizare a locuințelor deținute de către reclamanți,

Prin urmare, instanța de fond corect a conchis că, organele administrației publice trebuie să aibă dreptul de a emite în orice moment acte administrative și în mod implicit, puterea de a anula sau retracta atunci când constată ilegalitatea sau inoportunitatea lor, adică nu corespund sau nu mai corespund sarcinilor ce trebuie să le îndeplinească.

Avînd în vedere cele expuse, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a considerat întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

La data de 07 mai 2019, Mariana Baleca, Zinaida Musteața, Emilia Stoica, Serghei Dragan, reprezentați de avocatul Eugeniu Musteață, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea acesteia a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material și procedural. Instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au apreciat în mod arbitrar probele administrate.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor

prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 20 februarie 2019, iar la data de 07 mai 2019 Mariana Baleca, Zinaida Musteața, Emilia Stoica, Serghei Dragan, reprezentați de avocatul Eugeniu Musteața au depus cererea de recurs.

Astfel, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost

arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Mariana Baleca, Zinaida Musteața, Emilia Stoica, Serghei Dragan, reprezentați de avocatul Eugeniu Musteață, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Mariana Baleca, Zinaida Musteața, Emilia Stoica, Serghei Dragan, reprezentați de avocatul Eugeniu Musteață, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus Mariana Baleca, Zinaida Musteața, Emilia Stoica, Serghei Dragan, reprezentați de avocatul Eugeniu Musteață, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru